

El Certamen de Granollers

Donarà una nota simpàtica, distingida, a la festa major de Granollers, el Certamen Literari Musical, que 's te de celebrar diumenge, a les 4 de la tarde.

Serà sens dubte un aconceixement de ressonància, perquè además d'assistirhi tot lo bo de Granollers, hi haurà també lo mes granat de la Comarca, sense comptar bon número de poetes y d'intellectuals de Barcelona y d'altres parts de Catalunya, que acudeixen a aquestes festes com les papellones a les flors, donant per algunes hores a la població que les celebra un cayent distingit, superior a lo que es ordinariament y fins durant els dies de festes extraordinaries, pero que no siguin d'arts y lletres, com ho es el Certamen Literari Musical de Granollers.

EL VALLÉS, se creu en el dever de conmemorar y fer relluir com se mereix una festa així y per aixó en números anteriors li ha dedicat preferent atenció y n'hi dedica avuy també en la secció de la Crònica de Granollers.

Mes apart de tot aixó, ens complaurém en escriure y publicar alguns trets morals de la personalitat dels distingits patricis que feren l'honor a Granollers y a la Comissió Organisadora del Certamen, d'acceptar un carrech en el Jurat Literari y en el Musical que aquella va nomenar.

El Jurat Literari es format per els senyors següents:

D. Ferrán Agulló y Vidal.—Una vegada, fent brometa d' un meeting celebrat a Granollers en que l' Agulló hi va pendre part un periodich li va dir *vejete*.—¿Vell, jo? feya ell comentant la tretxa entre amichs; ¿voleu dir que comenso a ser vell?

No, no es vell; els d' aquell periodich se 'l varen mirar malament. No es vell... per mes que tothom qui conegui la seva personalitat intel·lectual, sense coneixe'l personalment, li adjudicará mes anys dels que te. ¡Ha fet tanta cosa! ¡Hi té tant quelveure l' Agulló en el renaixement integral de Catalunya!

Poeta, escriptor polítich, economista, orador, home d'acció, organisor incansable y inteligent: totes aquestes qualitats posseix ab molta brillantor l' Agulló.

Tornemho a dir. L' Agulló no es pas vell y no obstant es un dels Mestres en Gay Saber mes antichs. Es que va comensar aviat y be. Pero 'l poeta no tardá en passarse economista y l' economista orador y l' orador organisor de les multituts pera portarles a la creuada santa de la redempció de la nostra Patria. ¡Que n' ha manejades l' Agulló de mils persones desde la Secretaría de la Lliga Regionalista, en épocas electorals y desde la Solidaritat Catalana en les passades y memorables festes!

Mes per demunt de totes les traces de l' Agulló, n' hi ha una que sobressurt especialment per ser la mes habitual en ell: la d'escriptor polítich. Be tenen ocasió de fersen carrech, els milers de persones que diariament el llegeixen en aquell "Al Dia" de *La Veu de Catalunya*, model de treballs periodichs y tant mes dignes d' admiració per la facilitat maravellosa ab que son escrites les quartilles, que sense corretgir, tenint molla la tinta de cap a cap, van a les caixes, essent la delicia del lector.

President del Jurat d'aquest Certamen, es segur que Granollers, sentirá una obra mes tra ab el discurs ab que obrirá l' acte.

D. Ferrán de Sagarra.—Es el prototi-

po del baró just. del ciutadá exemplar, del home d' estudi, enamorat de la tradició, entusiasta del progrés. Ab un estol d' homes com el senyor Sagarra, Catalunya donaría un pas de gegant en el camí del progrés y sería una perfecció en virtuts cíviques y privades.

Emparentat el senyor Sagarra ab les mes distingides families de la noblesa catalana, sent la democracia com cap dels que s' han encimbrat tenit aquesta paraula sempre á la boca; home de fondos sentiments religiosos, s' indigna devant dels que á l' ombra d' aquestes creencies, se mostren intolerants, perque son faltats d' un sentiment de caritat y de proisme que caracteriza al senyor Sagarra; prudent y seriós en totes les seves coses, es un entusiasta de tot lo que dignifiqui als catalans, portant el seu entusiasme fins als extrems mes radicals. Perteneix el senyor Sagarra á una generació que ja 'n te altres al darrera, pero es mes jove de cor, te mes foch á dintre, que 'ls que, ufanosos y plens de dalt, prenen lloch en l' exercit de lluitadors de la Patria.

En el camp dels estudis històrichs, ocupa un lloch preeminent. Es sens dubte el qui mes ha enfondit entre nosaltres en l' estudi de la sigilografia: baix aquest concepte, posseix un doble tresor moral y material.

Ara darrerament, ha prestat nous serveys á les ciencies històriques: son sapiguts els importantíssims descobriments que després de costoses exploracions, ha fet en sa finca de Santa Coloma de Gramanet: el senyor Sagarra continua en aquesta tasca, ab un zel y ab un desinterés que 'n ningú mes trobariem.

Perqué el senyor Sagarra, es una voluntat ferma: n' ha donat proves en l' apostolat que per Deu y per la Patria tota la vida ve practicant.

Actualment es regidor de Barcelona.

D. Manel Folch y Torres.—Si llegiu *Cu-Cut!* ¡es clar que 'l llegiu! ja coneixeu á n' en Folch. No heu de llegir solament á n' en Folch, pero coneixeu; podéu llegir articles humorístichs y "mossegades", que fan mal de debó: molta d' aquella *carniceria* del popular periodich, es obra despiadada den Folch.

Però si seguim ab algun interés el moviment literari catalá, coneixeréu á n' en Folch baix altres aspectes; les seves poesies son de les que 's fan fer rotllo y mes si son llegides per ell, que com l' Agulló, es un gran lector. ¡Que n' ha arribat á tenir d' exits en Jochs Florals y en sessions literaries! Ell y els seus germans, inspirats poetes y literats distingits, van units d' una manera ben vistosa al moviment literari de la nostra terra y unes noves portes s' obriran per en Manel Folch, el dia que una branca de la literatura alcan si la dignitat de les demés, fentse fora als que hi mercadejen: el teatre. Pera 'l teatre, en Folch ha escrit apreciables obres, que li fan augurar un falaguer pervenir.

D. Hermenegild Carrera y Miró.—¿Ahont va aquell senyor tant atrafegat que cada tarde corre pels carrers de Granollers? Va á portar consol al desvalgut, á curarli les ferides del cos y, bondados com es, les de l' ànima. Es metje; es el Doctor Carrera, de La Roca; els malalts de Granollers l' envien á cercar y el demanen ab fe, segurs de curarse, mal que sia sabent que 'l torturen, que 'l cansen, que no 'l deixen viure tranquil en el seu poblet.

Si'l Doctor Carrera, pogués fer vida reposada, la literatura catalana hi guanyaría molt, perqué com varem dir en el prolech d' un xamós volúm de poesies que temps en darrera va editar, el Doctor Carrera "es poeta."

No podem dir mes; els vincles del Doctor Carrera ab EL VALLÉS son massa estrets pera que fem aquí son elogi.

Els admiradors que com á metje te'l Doctor Carrera, serán admiradors d' ell, si no ho son ja, com á literat, un cop hagi llegit el discurs de gracies del present Certamen.

D. Ferran Canellas.—En la mateixa dificultat que ab el Dr. Carrera, ens trobem ab en Canellas pera parlar d' ell en aquest periodich que es cosa seva mes que de ningú mes. ¿Qui millor que 'n Canellas havia de ser a Granollers Secretari d' un Certamen Literari?

Com una flor flairosa en mitj d' un desert, es en Canellas representant d' uns ideals y d' un modo de ser nou, que apareixent ufanosos en gaire be tots els pobles de Catalunya, creixen raquitichs en aquesta desgraciada vila, desgraciada per tots conceptes.

Aquí ahont tant y tant s' escriu, sense que per sort surti gaire be res del veinat, en Canellas es dels pochos que 'n Certamens y per medi de diverses publicacions, escampa el nom de Granollers com el d' una població en que hi ha quelcom mes que lo que es objecte desgraciadament de l' atenció pública.

Poch hem dit, pero ja hem dit prou.

* * *

Formen el Jurat Musical:

D. Domingo Mas y Serracant.—Entre 'ls qui fan honor á la nostra Catalunya en el conreu del art musical, figura en lloch preeminent en Mas y Serracant.

Es dels que 's pren en serio el conreu de la música; no ho te per ofici, com tants altres, y per aixó, ha sigut un dels mes decidits y inteligents colaboradors de la magnífica iniciativa del Sant Pare actual, de restaurar la veritable música religiosa en els nostres temples.

En Mas organista, en Mas director de capella, es un dels que mes trevalla pera treure de la iglesia la música abarranganada, que generalment, fins ara s' hi ha sentit, pera posarhi en son lloch la música dels grans mestres, de renom universal, tot y donanthi participació á la inspiració catalana, de que 'l propi Mas n' ha donat gayes mostres.

D. Adriá Esquerrá. Pochos com éll coneixen la técnica de la música. Per aixó se 'l te com un dels millors professors d' armonía de que pot vanagloriarse Catalunya.

Además en Esquerrá, figura entre l' estol de devots adoradors de la música popular catalana, que han produit aquesta brillant restauració dels nostres cants; rejuvenitlos, embellintlos, quant estaven á punt de perdrers per sempre mes per la desnaturalisació y ensofiment secular de la nostra Patria.

Dirigeix l' Esquerrá, un dels orfeons que mes han contribuít á formar el gust musical dels catalans. El "Nova Catalonia" es aquest Orfeó; precisament fa pochos dies, ha sigut victorejat á Mollet, ahont hi va anar per la festa major, sollicitat per el veinat d' aquella població vallesana, que está de plé en el renaixement total de la seva vida.

Mossen Joseph Colomé.—Es un dels pochos fills de Granollers, á qui ha arribat la alenada regeneradora de Catalunya. Per lo mateix no es un ser vulgar, sinó que además de cumplir exactament ab les estretes obligacions del seu ministeri, es per altre costat, un ser util á la societat, perqué trevalla, perqué te fé en un ideal y en satisfarlo hi posa tot son empenyo: aquest ideal, es el de la música.

Mossen Colomé estava frisós á Granollers, s' hi corsecava, no hi respirava bé. Tenia piano pera passarhi hores y hores, pero ab tot y ser molt per ell, no 'n tenia pas prou.